

JC/GL/2014/01

22 december 2014

Gemensamma riktlinjer

Gemensamma riktlinjer för enhetlig tillsynspraxis och konsekvent tillämpning i samordning av gränsöverskridande tillsyn för finansiella konglomerat

Innehåll

Gemensamma riktlinjer för enhetlig tillsynspraxis och konsekvent tillämpning i samordning av gränsöverskridande tillsyn för finansiella konglomerat	3
Riktlinjernas status	3
Rapporteringskrav	3
Avdelning I – Ämne och tillämpningsområde	4
Avdelning II – Kartlägningsförfarande, samarbetsstruktur och samordningsöverenskommelser	4
Kartlägningsförfarandet	5
Samarbetsstruktur	6
Skriftliga samordningsöverenskommelser mellan samordnaren och behöriga myndigheter	7
Samordningsöverenskommelser med tillsynsmyndigheterna i tredjeländer	7
Avdelning III – Samordning av informationsutbyte på löpande basis och i krissituationer	7
Omfattning och frekvens	7
Insamling av information	8
Kommunikationskanaler	8
Kommunikationen med det finansiella konglomeratet	8
Kommunikation i krissituationer	9
Avdelning IV – Tillsynsbedömning av det finansiella konglomeratet	9
Bedömning av det finansiella konglomeratets finansiella ställning	9
Bedömning av kapitaltäckningsstrategier	9
Bedömning av riskkoncentrationer	10
Bedömning av transaktioner inom gruppen	11
Bedömning av mekanismer för intern kontroll och riskhanteringsprocesser	11
Avdelning V – Tillsynsplanering och samordning av tillsynsverksamheter på löpande basis och i krissituationer	12
Planering och samordning av tillsynsverksamheten	12
Samordnad handlingsplan	12
Delning och delegering av uppgifter	12
Beredskapsplanering	13
Avdelning VI – Beslutsprocesserna mellan behöriga myndigheter	13
Förfaranden som ska användas i samrådsprocesser	13
Förfaranden som ska användas i avtalsprocesser	14
Förfaranden som ska användas vid den årliga omprövningen av undantag	15
Förfaranden som ska användas i samordningen av verkställighetsåtgärder	15
Avdelning VII – Slutbestämmelser och införande	16

Gemensamma riktlinjer förenhetligtillsynspraxisochkonsekventtillä mpning i samordning av gränsöverskridande tillsynför finansiella konglomerat

Riktlinjernas status

Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats i enlighet med artikel 16 och artikel 56 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), och förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) – ”förordningarna om de europeiska tillsynsmyndigheterna” eller ”ESA-förordningarna”. I enlighet med artikel 16.3 i ESA-förordningarna ska behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna.

I riktlinjerna redovisar ESA vad den anses vara lämplig tillsynspraxis inom ramen för det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller hur unionsrätten bör tillämpas inom ett visst område. Behöriga myndigheter som berörs av riktlinjerna bör följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin tillsynsverksamhet (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramverk eller tillsynsprocesser), även då riktlinjerna i första hand riktas till institut.

Rapporteringskrav

I enlighet med artikel 16.3 i ESA-förordningarna ska de behöriga myndigheterna anmäla till ESA om de följer eller avser att följa riktlinjerna, eller i annat fall ange skälen till varför de inte avser att följa dem, senast **den 23 februari 2015**. Om en behörig myndighet inte svarar inom denna tidsfrist kommer ESA att anse att den behöriga myndigheten inte följer riktlinjerna. Anmälningar bör skickas till compliance@eba.europa.eu, fidoguidelines.compliance@eiopa.europa.eu och compliance.ficod@esma.europa.eu med angivande av referensen ”JC/GL/2014/01”. Anmälningar

bör endast lämnas in av personer med befogenhet att rapportera efterlevnad för sina behöriga myndigheters räkning.

Anmälningar enligt ovan offentliggörs på webbplatserna för de europeiska tillsynsmyndigheterna i enlighet med artikel 16.3.

Avsnitt I – Ämne och tillämpningsområde

1. Dessa riktlinjer uppfyller kravet i artikel 11.1 i direktiv 2002/87/EU ⁽¹⁾ (direktivet om finansiella konglomerat) för de europeiska tillsynsmyndigheterna, genom den gemensamma kommittén, att utfärda riktlinjer för att uppnå konvergens i tillsynspraxis och konsekvent tillämpning i samordningen av gränsöverskridande tillsyn för finansiella konglomerat i enlighet med artikel 116 i direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾ och artikel 248.4 i direktiv 2009/138/EG ⁽³⁾.
2. Riktlinjerna syftar till att förtydliga och stärka samarbetet mellan behöriga myndigheter på gränsöverskridande och sektorsövergripande basis och att komplettera sektorvisa tillsynsskollegiersfunktion (i förekommande fall), där en gränsöverskridande koncern har identifierats som ett finansiellt konglomerat enligt direktiv 2002/87/EG. Dessa riktlinjer syftar också till att förbättra förutsättningarna för lik villkor på den inre marknaden genom att säkerställa att samordningen av gränsöverskridande tillsyn för finansiella konglomerat tillämpas på ett konsekvent sätt.
3. I artikel 11.1 i direktiv 2002/87/EG anges uppgifterna för den behöriga myndigheten som ansvarar för samordningen av den kompletterande tillsynen (samordnaren) och där krävs att den myndigheten och övriga relevanta behöriga myndigheter och, vid behov, övriga berörda behöriga myndigheter har fått till stånd ett samarbetsavtal.
4. Riktlinjerna riktar sig till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 2.16 i direktiv 2002/87/EG, och till ECB i enlighet med artikel 4 i rådets förordning 1024/2013/EU.
5. Om inget annat anges avser hänvisningarna i dessa riktlinjer den relevanta bestämmelsen i direktiv 2002/87/EG.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338)

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1)

Avsnitt II – Kartlägningsförfarande, samarbetsstruktur och samordningsavtal

6. Kartläggningen är en process för att samla in och analysera den information som behövs för att identifiera de institut som utgör ett finansiellt konglomerat enligt artikel 3 i direktiv 2002/87/EG, och för vilka de behöriga myndigheterna är skyldiga att utöva kompletterandetillsyn och upprätta samarbetsavtal i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 2002/87/EG.

Kartlägningsförfarande

7. Samordnaren bör genomföra en kartläggning i samarbete med andra behöriga myndigheter som utfärdat tillstånd för reglerade institut som ingår i det finansiella konglomeratet. Dessa behöriga myndigheter bör använda kartläggningen som utgångspunkt för att fastställa en lämplig omfattning för den kompletterandetillsynen, baserat på det finansiella konglomeratets organisation, omfattning och komplexitet.
8. Kartläggningen bör genomföras med vederbörlig hänsyn till identifieringsprocessen som beskrivs i artikel 4 i direktiv 2002/87/EG. På samma sätt bör resultatet av kartläggningen av konglomerat användas i de årliga uppdateringarna av identifieringen av finansiella konglomerat.
9. Kartläggningen bör omfattas av insamling och analys av sådan information som behövs för att kunna avgöra vilka behöriga myndigheter som, i enlighet med artikel 11 i direktiv 2002/87/EG, ska ingå i samarbetsavtal om gränsöverskridande konglomeratstillsyn.
10. Samordnaren bör säkerställa att kartläggning utförs på grundval av följande förutsättningar:
 - a) Ett finansiellt konglomerat har redan identifierats i enlighet med artikel 4 i direktiv 2002/87/EG och genom samarbetet med behöriga myndigheter.
 - b) Ett tillsynskollegium för en sektor har inrättats i enlighet med artikel 116 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 248.2 i direktiv 2009/138/EG, och samordnaren har utsetts i enlighet med artikel 10 i direktiv 2002/87/EG.
11. Kartläggningen bör
 - a) ta hänsyn till resultatet av de kartläggningar som har utförts på sektornivå,
 - b) fokusera på sektorövergripande samband, exempelvis nära kapitalförbindelser och ägarandelarmellan de reglerade instituten i ett finansiellt konglomerat, det blandade finansiella holdingföretaget eller andra enheter i det finansiella konglomeratet som är relevanta för konglomeratstillsynen.

12. I syfteattförbereda ett utkast till kartläggning för behöriga myndighetspåsyn och återkoppling, bör samordnaren föra en dialog med det reglerade institut som ligger överst i strukturen för det finansiella konglomeratet; om det finansiella konglomeratet leds av en oreglerad enhet bör samordnaren, förutom att föra dialog med konglomeratets oreglerade ledare, även föra en dialog med det reglerade institut som lyder under samordnarenstillsyn enligt artikel 10.2b i direktiv 2002/87/EG.
13. Kartläggningen bör uppdateras regelbundet och minst årligen med hänsyn till eventuella förändringar i det finansiella konglomeratets struktur. Eventuella uppdateringar av den initiala kartläggningen bör kommuniceras till alla berörda behöriga myndigheter.
14. Kartläggningen ska ta hänsyn till alla de enheter som är relevanta för tillsynen av det finansiella konglomeratet, och kartläggningen ska ange vilken av följande finansiella sektorer som varje reglerat institut hör till:
 - a) försäkringsbolag och återförsäkringsbolag, eller
 - b) kreditinstitut och värdepappersbolag
15. För de enheter som omfattas av konglomeratstillsynen som avses i punkt 14 bör kartläggningen identifiera
 - a) alla EES-dotterbolag,
 - b) EES-filialer som antingen är av betydelse för den lokala marknaden eller viktiga för sektorn i fråga, enligt definitionen av sådana filialer som föreskrivs i respektive sektorsdirektiv,
 - c) icke-EES-dotterbolag och filialer som är relevanta för sektorn, och
 - d) En förteckning över relevant koncerninternt ägande inom det finansiella konglomeratet i enlighet med det som avses i artiklarna 2.11 och 12 i direktiv 2002/87/EG.
16. Samordnaren bör sammanställa kartläggningen i enlighet med mallen i bilaga 1.

Samarbetsstruktur

17. Med kartläggningen som utgångspunkt ska samordnaren bedöma om det kommer krävas separata tillsynskollegiemöten för konglomeratstillsynen eller om detta kan täckas som en separat punkt på dagordningen för möten i det sektorspecifika tillsynskollegium som etablerats i enlighet med artikel 116 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 248.2 i direktiv 2009/138/EG, eller om andra former av regelbunden kommunikation avseende den gränsöverskridande konglomeratstillsynen kan vara

lämpliga. Samordnaren ska bjuda in de europeiska tillsynsmyndigheterna (ESAs) till de kollegiemöten som behandlar den gränsöverskridande konglomeratstillsynen.

18. Antalet deltagare i möten eller aktiviteter avseende kompletterande tillsyn bör vara anpassat till eftersträvat syften, mål och omfattning. Samordnaren bör se till att de andra behöriga myndigheterna i tid får fullständig information om det sektorspecifika kollegiets verksamhet och resultat.

Skriftliga samarbetsavtalmellan samordnaren och behöriga myndigheter

19. Redan upprättade och ingångna samarbetsavtal avseende den sektorspecifika tillsynen bör kompletteras med de skrivningar som krävs för den kompletterande tillsynen av finansiella konglomerat.
20. Tilläggen i samarbetsavtalen bör anpassas så att de återspeglar det finansiella konglomeratets art, storlek och komplexitet. Tilläggen till samarbetsavtalen bör minst omfatta krishanteringsförfaranden som ska följas i krissituationer, ty i krissituationer krävs en högre frekvens av kontakter och snabbare respons än i normal verksamhet.
21. Alternativt kan samordnaren och de behöriga myndigheterna komma överens om att upprätta nya skriftliga samarbetsavtal på finansiell konglomerats nivå, och dessa ska täcka omfattning och frekvens för informationsutbyte samt hänvisa till punkterna 24 och 25 avseende samordning och informationsutbyte i going concern och i krissituationer, och punkt 33 avseende bedömning av konglomeratets finansiella ställning.

Samarbetsavtal med tillsynsmyndigheterna i tredjeländer

22. När ett finansiellt konglomerat har materiell verksamhet i ett tredjeland bör samordnaren inkludera behöriga myndigheterna i tredjelandet i samarbetsavtalet för tillsynen av det finansiella konglomeratet, i enlighet med artikel 19 i direktiv 2002/87/EG och särskilda förmotsvarande tillsynsmetodik och motsvarande sekretessavtal.

Avsnitt III – Samordning av informationsutbyte i going concern och i krissituationer

Omfattning och frekvens

23. Omfattningen av informationsutbytet mellan behöriga myndigheter skänne hålla all relevant eller väsentlig information som krävs för att uppfylla kraven i artikel 11 i direktiv 2002/87/EG. Detta bör, i förekommande fall, innefatta information som är relevant för att stresstesta finansiella konglomerat i enlighet med artikel 9.b i direktiv 2002/87/EG.
24. Informationsutbytet mellan samordnaren och de behöriga myndigheterna bör återspegla det informationsbehov som de berörda tillsynsmyndigheterna har. I samordningen av informationsutbytet bör samordnaren ta vederbörlig hänsyn till de i konglomeratet tillhörande reglerade institutens art, storlek och komplexitet, den relevans de har inom konglomeratet samt påverkan av respektive lokal marknad.
25. De behöriga myndigheterna bör enas om frekvens, format och mallar för regelbundet informationsutbyte. Mallar bör avtalas mellan samordnare och behöriga myndigheter, särskilt avseende insamling av uppgifter om betydande riskkoncentrationer och betydande interna transaktioner inom det finansiella konglomeratet.
26. Om en behörig myndighet får en informationsbegäran från en annan behörig myndighet avseende relevanta uppgifter, bör den tillhandahålla informationen utan onödigt dröjsmål. Övrig väsentlig information som kan påverka den finansiella ställningen för antingen konglomeratet som helhet eller någon av dess enskilda företag bör meddelas till samordnaren eller till den berörda myndigheten så snart det praktiskt är möjligt.

Insamling av information

27. De behöriga myndigheterna bör samla in information från instituten under respektive myndighetstillsyn och tillhandahålla informationen till samordnaren och de övriga behöriga myndigheterna, såvida inte ett alternativt förfarande i rättatsdärens annan behörig myndighet tilldelats uppgiften att samla in informationen.
28. Samordnaren ska ansvara för och koordinera informationsinsamling avseende det finansiella konglomeratet. Samordnaren och de behöriga myndigheterna bör se till att befintlig lagstadgad myndighetsrapportering från instituten används i största möjliga utsträckning för att undvika att dubbelrapportering sker.

Kommunikationskanaler

29. Behöriga myndigheter och samordnaren bör beakta olika möjligheter avseende kommunikationskanaler, exempelvis tillsynskollegiemöten, officiella brev, e-post, telefon/videosamtal/konferenser och webbplatsplattformer, och bör komma överens om

vilka kommunikationskanaler som ska användas i syfte att samla in och delinformation omdet finansiella konglomeratet. All konfidentiell och känslig information bör delas via den säkraste kommunikationskanalen. Om konglomeratets tillsynskollegium har tillgång till en säker webbaserad kommunikationsplattform så bör en sådan nyttjas för informationsdelning av känslig information i möjligaste mån.

Kommunikation med det finansiella konglomeratet

30. Samordnaren bör ansvara för kommunikationen med moderbolaget som leder det finansiella konglomeratet eller, i avsaknad av moderbolag, med det reglerade institut som har den största balansomslutningen inom den största sektorn i konglomeratet. De behöriga myndigheterna bör informera samordnaren innan de kommunicerar direkt med moderbolaget eller det reglerade institutet. Om exceptionella omständigheter inte medger förvarning bör de behöriga myndigheterna informera samordnaren om kommunikationens natur och resultat utan oskäligt dröjsmål.

Kommunikation i krissituationer

31. Den behöriga myndighet som identifierar en krissituation som påverkar de reglerade instituten i ett finansiellt konglomerat bör meddelas samordnaren och de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över de institut som antas påverkas av den uppkomna krissituationen. De behöriga myndigheterna bör vid behov ha ett nära samarbete och aktivt dela relevant information. Samordnaren bör, i förekommande fall, se till att de europeiska tillsynsmyndigheterna informeras om all relevant utveckling i enlighet med artikel 18.1 i ESA-förordningarna.

Avsnitt IV – Tillsynsbedömning av det finansiella konglomeratet

Bedömning av det finansiella konglomeratets finansiella ställning

32. I syfte att utöva tillsyn över och bedöma det finansiella konglomeratets finansiella ställning bör samordnaren kommunicera med de berörda behöriga myndigheterna. Samordnaren bör utvärdera det finansiella konglomeratets övergripande riskprofil med beaktande av konglomeratets struktur som fastställts av tillsynskollegiet i kartläggningen.
33. Samordnaren bör se till att kommunikationen och dialogen omfattar
 - a) materiell risk och brister i det finansiella konglomeratets tillhörande institut, med särskilt beaktande av kopplingar och påverkan mellan sektorerna, och
 - b) styrning, riskhantering och kontroll i förhållande till efterlevnad av kapitalkrav, betydande riskkoncentrationer och betydande interna transaktioner inom det finansiella konglomeratet.

Bedömning av kapitalplanering

34. Samordnaren och de relevanta behöriga myndigheterna bör utvärdera kapitalplaneringsprocesserna och kapitaltäckningen i det finansiella konglomeratets reglerade institut. Tillsynen på konglomeratnivå bör beakta och bygga vidare på tillsyn och analys som utförts på sektornivå och solonivå.
35. Sådana utvärderingar ersätter inte de sektorspecifika kapitaltäckningskraven som fastställs i sektorslagstiftningen och bör inte duplicera kapitalkravsberäkningen för det finansiella konglomeratet enligt Europeiska kommissionens delegerade förordning om komplettering av direktiv 2002/87/EG⁽⁴⁾.
36. Samordnaren ansvarar för utvärderingen av konglomeratets kapitaltäckning och kapitalplaneringspolicy. Som ett led i denna utvärdering bör samordnaren beakta de bedömningar av kapitalpolicys som utförts och tillhandahållits av relevanta behöriga myndigheter.
37. Avseende kapitaltäckningsberäkningen så bör samordnaren rådgöra med de relevanta behöriga myndigheterna i de fall utslutning av ett institut från beräkningen övervägs; se punkt 58 a i dessa riktlinjer.

Bedömning av betydande riskkoncentrationer

38. I konglomeratstillsynens utvärdering av betydande riskkoncentrationer och huruvida sådana har potentiella spridningseffekter eller medför intressekonflikter eller syftar till kringgående av särregler, så bör samordnaren koordinera detta arbete med de relevanta behöriga myndigheterna.
39. Med beaktande av det finansiella konglomeratets struktur bör samordnaren och de relevanta behöriga myndigheterna, i syfte att effektivt kunna utvärdera riskkoncentrationer, komma överens om huruvida kompletterande information ska begäras från konglomeratets reglerade institut dvs. utöver sådan sektorspecifik information som redan finns tillgänglig i den sektorspecifika myndighetsrapporteringen.
40. Den information som delas mellan samordnaren och de behöriga myndigheterna kan, i den mån det finns tillgängligt, innehålla följande:
 - a) Hur de reglerade instituten inom det finansiella konglomeratet hanterar riskexponeringar som påverkar flera riskkategorier.

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 342/2014 av den 21 januari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller tekniska standarder för tillsyn av användningen av beräkningsmetoder för kapitaltäckningskraven för finansiella konglomerat (EUT L100, 3.4.2014, s.1)

- b) Behöriga myndigheters analys och utvärdering av intern rapportering och limiter för undergrupper eller enskilda instituti i det finansiella konglomeratet.
 - c) Riskkoncentrationer på konglomeratnivå, utöversådana riskkoncentrationer som redan utvärderats på gränsöverskridande sektornivå.
41. Samordnaren och de behöriga myndigheterna bör informera varandra om eventuella tillsynsåtgärder eller andra åtgärder, avseende riskkoncentrationer, som vidtagits mot instituten inom det finansiella konglomeratet. Samordnaren bör vara beredd att bistå tillsynskollegiet med planering av eventuella gemensamma tillsynsåtgärder avseende betydande riskkoncentrationer..

Bedömning av betydande interna transaktioner inom det finansiella konglomeratet

42. I den kompletterande tillsynen av betydande interna transaktioner i ett finansiellt konglomerat bör samordnaren, i samarbete med de relevanta behöriga myndigheterna, utvärdera hur sådana kan leda till potentiella spridningseffekter inom konglomeratet, om intressekonflikter föreligger och huruvida kringgående av särregler förekommer.
43. Med beaktande av det finansiella konglomeratets struktur bör samordnaren och de behöriga myndigheterna komma överens om man ska begära ytterligare information från de reglerade instituten inom det finansiella konglomeratet, utöver den information som redan samlats in genom befintlig myndighetsrapportering i olika jurisdiktioner och sektorer.
44. Samordnaren och de behöriga myndigheterna bör enas om
- a) de typer av transaktioner inom konglomeratet som ska övervakas, med hänsyn till konglomeratets struktur och definitionen av intern transaktion inom konglomeratet enligt artikel 2.18 i direktiv 2002/87/EG, och
 - b) tröskelnivåer för rapportering av transaktioner inom konglomeratet, baserade på lagstadgat kapitalkrav och/eller tekniska avsättningar.
45. Samordnaren och de behöriga myndigheterna bör informera varandra om eventuella tillsynsåtgärder eller andra åtgärder, avseende betydande interna transaktioner, som vidtagits mot instituten inom det finansiella konglomeratet. Samordnaren bör vara beredd att bistå tillsynskollegiet med planering av eventuella gemensamma tillsynsåtgärder avseende betydande interna transaktioner..

Bedömning av internkontroll och riskhanteringsprocesser

46. Samordnaren bör koordinera med de relevanta behöriga myndigheterna avseende arbetet med att utvärdera konglomeratets interna kontroll och riskhanteringsprocesser.

47. De behöriga myndigheterna bör förse samordnaren med relevant information om sinutvärdering av riskhanteringsprocesser och internkontroll i reglerade institut (både på solonivå eller underkonsoliderad nivå), identifierade väsentliga brister, samt den metodik som tillämpats i utvärderingen.
48. Samordnaren bör diskutera de individuella bedömningarna och den samlade bedömningen med relevanta behöriga myndigheter i syfte att
 - a) bedöma kvaliteten i den sektorspecifika styrningen, riskhanteringen och kontrollen för att adressera konglomeratets väsentliga risker och potentiella spridningskällor.
 - b) nå ensamsyn, avseende styrning, riskhantering och kontroll, mellan de behöriga myndigheter som ingår i tillsynen av det finansiella konglomeratet.

Avsnitt V – Tillsynsplanering och samordning av tillsyn i going concern och i krissituationer

Planering och samordning av tillsynsverksamheten

49. Medan analysen som beskrivits i avsnitt IV som utgångspunkt, bör samordnaren tillsammans med relevanta behöriga myndigheter införliva planering och samordning av konglomeratstillsynen i tillsynskollegiets tillsynsprocesser.
50. Om särskilda förfaranden som beskrivs i punkt 17 har fastställts bör samordnaren anordna minst ett fysiskt tillsynskollegiemöte om året för konglomeratstillsynen.
51. Omdet i det sektorspecifika tillsynskollegiets dagordning inte finns en separat punkt avseende konglomeratstillsyn, bör samordnaren i egenskap av ordförande i det sektorspecifika tillsynskollegiet minst en gång om året bjuda in representanter för övriga relevanta sektorspecifika tillsynskollegier, eller representanter från enskilda tillsynsmyndigheter i förekommande fall, till ett möte avseende konglomeratstillsyn. Samordnaren bör inför ett sådant möte upprätta en dagordning med relevanta punkter att täcka avseende konglomeratstillsynen. De behöriga myndigheter som är kallade till ett sådant möte ska beredas möjlighet att föreslå ytterligare punkter till mötets dagordning.

Samordnad handlingsplan

52. Omdet endast finns ett sektorspecifikt tillsynskollegium så bör tillsynsplanen för detta tillsynskollegium omfatta konglomeratstillsyn. Konglomeratstillsynsaktiviteter bör specificeras separat i en sådan tillsynsplan med referens till Direktiv 2002/87/EC.
53. Om konglomeratstillsyn är tillagt som en separat punkt på dagordningen i ett sektorspecifikt tillsynskollegium så bör samordnaren i samråd med de berörda behöriga myndigheterna besluta om det ska upprättas en separat tillsynsplan för

konglomeratstillsynen. Om konglomeratstillsynen ingår som en del i ett sektorspecifikt tillsynskollegiums tillsynsarbete så ska den planerade konglomeratstillsynen separat framgå i den totala tillsynsplanen.

Delning och delegering av uppgifter

54. Med utgångspunkt från sektorspecifik reglering bör samordnaren leda tillsynskollegiets diskussion om huruvida och på vilket sätt arbetsuppgifters kadelas och delegeras mellan tillsynsmyndigheter i konglomeratstillsynen. En sådan dialog bör ta hänsyn till det finansiella konglomeratets struktur, omfattning och komplexitet.

Beredskapsplanering

55. Befintlig sektorspecifika beredskapsplaner avsedda för gränsöverskridande samarbete mellan myndigheter i krissituationer ⁽⁵⁾ bör delas mellan de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av ett reglerat institut tillhörande ett finansiellt konglomerat. Om en beredskapsplan endast finns i förhållande till en sektor, bör den göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna som ansvarar för de andra sektorerna, och kontaktuppgifterna till dessa behöriga myndigheter bör framgå i beredskapsplanen. Samordnaren ansvarar för att underhålla beredskapsplanen på konglomeratsnivå.

Avsnitt VI – Beslutsprocesserna mellan behöriga myndigheter

56. I avsnitt VI anges de förfaranden som bör följas av behöriga myndigheter för de olika beslutsprocesserna som anges i direktiv 2002/87/EG. Direktivet delar in beslutsprocesser i fyra huvudkategorier: förfaranden i samråd, förfaranden i beslut, förfaranden vid årlig omprövning av undantag, samt förfaranden i samordningen av tillsynsåtgärder.

Förfaranden som ska användas i samråd

57. Samrådsom anges i detta avsnitt är följande:
- Samråd i enlighet med artikel 6.5 tredje stycket i direktiv 2002/87/EG,
 - Samråd i enlighet med artikel 12.2 första stycket i direktiv 2002/87/EG,
 - Samråd i enlighet med artikel 18.1 andra stycket i direktiv 2002/87/EG.

⁽⁵⁾ Som avses i artikel 114.1 i direktiv 2013/36/EU och i [artikel 355 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr ... / ... av den XXX om komplettering av direktiv 2009/138/EU]

58. Vid samråd bör de behöriga myndigheterna följa nedanstående steg:

- a) Den behöriga myndighet som ledersamrådebör tydligt angeämnet för samrådet, det beslut som föreslås, resonemang och på vilket sätt svarfrån behöriga tillfrågade myndigheterförväntas..
- b) Samrådsperioden ska vara minst två veckor om inget annat anges i samordningsavtalen för den sektorspecifika tillsynen. Vid brådskande fall kan samordnaren besluta att samrådsperioden är kortare tid än två veckor.
- c) Vid uteblivet svarfrån myndigheter som tillfrågats, dvs. efter samrådsperiodens utgång, ska den konsulterande myndigheten anse det uteblivna svaret som bifall av föreslaget beslut.

Förfaranden i beslutsprocesser

59. Beslutsprocesserna som anges i detta avsnittär följande:

- a) beslutsprocessen i enlighet medtredje stycket i artikel3.6 i direktiv 2002/87/EG,
- b) beslutsprocessen i enlighet med artikel 5.4 i direktiv 2002/87/EG,
- c) beslutsprocessen i enlighet med artikel 10.3 i direktiv 2002/87/EG,
- d) beslutsprocesseni enlighet med artikel18.3 i direktiv 2002/87/EG.

60. När de behöriga myndigheterna når en överenskommelse bör de vidta följande åtgärder:

- a) Innan överenskommelse nås bör samordnaren leda diskussionen mellan de berörda behöriga myndigheterna genom att organisera ett eller flera fysiska möten eller distansmöten (telefonkonferenser).
- b) Nären överenskommelse nås, bör beslutet skriftligen dokumenteras med en motivering av uppnått beslut. Dokumentet bör undertecknas avsamordnaren och de andra relevanta behöriga myndigheterna. I händelse av oenighet bör samordnaren på begäran av någon av de övriga berörda myndigheterna eller på eget initiativ samråda med den berörda europeiska tillsynsmyndigheten. Om en europeisk tillsynsmyndighet rådfrågas bör samtliga behöriga myndigheter beakta dess råd när de når en överenskommelse. Om en eller flera behöriga myndigheter vägrar att nå en överenskommelse får de andra behöriga myndigheterna dock komma överens sinsemellan och samordnaren bör meddela den aktuella europeiska tillsynsmyndigheten om misslyckandet med att nå full enighet.
- c) Samordnarenfår, i förekommande fall, erbjuda tillsynsmyndigheter från tredjeland att undertecknadet skriftliga beslutet, under förutsättning att sekretesskraven som tillämpas av dessa tredjelands tillsynsmyndigheter bedöms vara likvärdiga.

Förfaranden för den årliga omprövningen av undantag

61. Vid den årliga omprövningen av undantag förtillämpning av kompletterande tillsyn, och utvärderingen av de kvantitativa indikatorerna som anges i artikel 3 i direktiv 2002/87/EG och de riskbaserade bedömningar som tillämpas för finansiella grupper i enlighet med artikel 3.9 i direktiv 2002/87/EG, bör de behöriga myndigheterna vidta följande åtgärder:
- I syfte att genomföra omprövning och översyn bör de behöriga myndigheterna följa en i förväg fastställd tillsynsplan.
 - Omprövningen och processen bör ledas av samordnaren, som ska organisera erforderliga möten i syfte att uppfylla mandatet.
 - Samordnaren bör uppskatta de resurserna som kommer att krävas och kommunicera detta till berörda behöriga myndigheter. Samordnaren och de andra relevanta behöriga myndigheterna bör avsätta resurser i enlighet med samordnarens gjorda uppskattning av resursbehov.
 - Om omprövningen och översynen indikerar att det är lämpligt att genomföra ändringar av undantag, kvantitativa indikatorer eller riskbaserade bedömningar, så bör de behöriga myndigheterna tillämpa de förfaranden som anges i punkt 60 i syfte att nå enighet om dessa förändringar.

Förfaranden för samordningen av verkställighetsåtgärder

62. I syfte att samordna tillsynsåtgärder som ska vidtas i enlighet med artikel 16 i direktiv 2002/87/EG i syfte att komma till rätta med situationer där i) de reglerade instituten i ett finansiellt konglomerat inte uppfyller de kompletterande kraven som avses i artiklarna 6 till 9 i direktiv 2002/87/EG, eller ii) kraven är uppfyllda men solvensen ändå kan äventyras, eller iii) transaktionerna inom konglomeratet eller riskkoncentrationerna utgör ett hot mot de reglerade institutens finansiella ställning, bör de behöriga myndigheterna vidta följande åtgärder:
- Samordningsprocessen bör ledas av samordnaren, som bör organisera de antalmöten som krävs för att kunna uppfylla uppdraget.
 - Samordnaren bör uppskatta resursbehovet och informera relevanta behöriga myndigheter om detta. Samordnaren och de andra relevanta behöriga myndigheterna bör avsätta tillräckliga resurser i enlighet med samordnarens uppskattade resursbehov.
63. Vid samordning av tillsynsåtgärder bör de processer för informationsdelning som beskrivs i avsnitt III tillämpas.

Avsnitt VII – Slutbestämmelser och införande

64. Dess riktlinjer gäller från och med det datum för rapporteringskrav som anges på sidan 3.